

806 пацієнтів замісної терапії в Криму — заручники російської окупації та бездіяльності МОЗ України.

З такими лозунгами, закуті у кайданки, із заклеєними ротами та під дулами іграшкових автоматів «лікарів-садистів» вийшли сьогодні під будівлю МОЗ України десятки пацієнтів вітчизняної програми замісної підтримувальної терапії (ЗПТ).

10 років впроваджується замісна підтримувальна терапія (ЗПТ) в Україні, у т.ч. понад 8 років у лікувальних закладах АР Крим. В результаті зухвалої анексії Криму 806 наркозалежних громадян України - пацієнтів ЗПТ на території півострова фактично опинилися в статусі заручників через бездіяльність вітчизняного МОЗу та наміри російської влади припинити ці програми до кінця квітня, про що минулого тижня оголосили представники російської влади в окупованому Криму.

Позбавлення сотень пацієнтів життєво-важливого лікування може призвести до вкрай небезпечних наслідків для самих пацієнтів, їх близьких та місцевих громад. Чимало пацієнтів та члени їх сімей можуть поповнити ряди біженців з півострова саме через відсутність можливості продовжити лікування у себе вдома.

Сьогодні запасу лікарських препаратів для замісної підтримувальної терапії, а саме метадону та бупренорфіну, на півострові вистачить лише на тиждень-два. Пацієнтам вже місяць вимушено знижують дозування препаратів. Найскладніша ситуація з ліками у м. Севастополь.

Чиновники МОЗ України та особисто Міністр Олег Мусій понад два тижні фактично повністю ігнорували проблему і не забезпечили оперативної поставки до Криму чергової партії лікарських препаратів, навіть не зважаючи на наявність офіційного запиту МОЗ АР Крим.

Вчора, 8 квітня, десятки пацієнтів ЗПТ м. Севастополя та їх близьких пікетували місцеву адміністрацію з вимогою не допустити зупинки лікування. Акції солідарності з пацієнтами-заручниками в Криму відбулися під посольствами Росії у Тбілісі, Вільнюсі та Кишиневі.

Ігор, пацієнт ЗПТ, м. Сімферополь:

«Будь яка війна рано чи пізно завершується, але після війни завжди залишається чимало жертв та полонених, заручників. У м. Сімферополі, де я отримую лікування вже понад 5 років, таких заручників майже 200 ще живих людей. У багатьох з них є діти, батьки, рідні. Я дуже не хочу, щоб я і мої друзі всього через пару тижнів перетворилися на реальних жертв військової агресії та бездіяльності державних чиновників обох держав».

Антон Басенко, пацієнт ЗПТ з 2004 року, м.Київ:

«Багато хто з цих 806 хворих, як і я сам, окрім наркозалежності мають ВІЛ-інфекцію, гепатит С та інші хронічні захворювання. Зупинка замісної терапії для більшості все одно що припинити дихати киснем. Це неминуче призведе до вкрай небезпечних наслідків для здоров'я або навіть життя сотень пацієнтів, які останні роки вели суспільно-корисний образ життя. Зараз їх кидають назад до криміналу та глухої безвиході!»

Учасники акції звернули увагу, що станом на сьогодні, навіть через 5 тижнів після фактичної окупації Криму, МОЗ України не вніс жодних змін та доповнень до своїх чинних наказів з питань впровадження ЗПТ в Україні, ніби нічого не сталося. При цьому чинне законодавство РФ на період дії «перехідного періоду» до 1 січня 2015 року дозволяє виконувати накази МОЗ України, у т.ч. щодо впровадження програм замісної терапії у Криму, Тобто твердження чиновників обох держав про ніби то заборону цього методу лікування є неправдивими.

Пацієнти та громадські активісти сьогодні вимагали від керівництва МОЗ України нарешті розпочати перемовини з МОЗ Російської Федерації та міжнародними організаціями щодо недопущення різкої зупинки програм ЗПТ у Криму. На випадок провалу перемовин пропонували від порожніх декларацій перейти до конкретних кроків щодо організації прийому пацієнтів-біженців з Криму та продовження лікування на материковій частині країни. Для цього вже зараз необхідно здійснити перерозподіл наявних в Україні препаратів та організувати додаткові пункти надання послуг ЗПТ.

Контактна особа: Антон Басенко, член Всеукраїнської Асоціації учасників ЗПТ, моб: 0674985974